

จากอดีตคอมมิวนิสต์...สู่เส้นทาง ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

อ้อมใจ วงษ์มณฑา¹

แม้เสียงปืนจะสงบเสียงไป 18 ปีมาแล้ว แต่ดูเหมือนเสียงร่ำร้องในใจของคนกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยสงบได้เลย จากอดีตที่มีปืนเอ็ม 16 เคียงกายและใช้ชีวิตหลบซ่อนอยู่ในอุโมงค์นับสิบปี วันนี้พวกเขาหันมาจับจอบ เสียม ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกไม้ดอก ปลูกยางพารา ปลูกผลไม้ เช่น ทูเรียน ลองกอง ส้ม มะละกอ ปลูกผัก เช่น ผักกาดขาว คะน้า ผักน้ำ และเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งจัดพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพร้อมๆ กับการรอคอยคำสั่งสัญญาเรื่องสัญชาติที่รัฐบาลเคยให้ไว้ ผู้ใหญ่บ้านหว่างหลาย แซ่หลิน หรือชื่อภาษาไทยว่านายสมชาย แห่งหมู่บ้านปิยะมิตร 3 ย้ำคำสั่งสัญญาเก่าๆ ที่ยังใหม่ในความรู้สึกของอดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับผู้เขียนว่า **“เรามั่นใจว่ารัฐบาลจะให้สัญชาติไทยกับเรา เราอยู่จนเกือบสิ้นอายุขัยแล้ว ถ้าไม่ให้ก็ต้องผิดสัญญา แต่เราก็รักในผืนแผ่นดินไทยจะขอตายที่นี่ เราขอซึ่งในบุญคุณที่ประเทศไทยให้เราได้อยู่อาศัยจวบจนทุกวันนี้”**

ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยซึ่งเคยเป็นอดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ที่หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 6 ตำบลบางเขา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี, หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 9 ตำบลแม่หวาด อำเภอธารโต จังหวัดยะลา, หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 10 ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา, หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 12 ตำบลสุคีริน อำเภอสูคีริน

จังหวัดนราธิวาส รวมทั้งอดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาและเพื่อนร่วมอุดมการณ์ที่หมู่บ้านปิยะมิตร 1 และหมู่บ้านปิยะมิตร 2 ตำบลตาดานะแมเราะ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา, หมู่บ้านปิยะมิตร 3 ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา, และหมู่บ้านปิยะมิตร 4 ตำบลถ้ำทะลุ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา เล่าให้ผู้เขียนฟังถึงเหตุผลที่พวกเขาละทิ้งชีวิตคอมมิวนิสต์มาสู่เส้นทางผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยว่าเป็นเพราะข้อตกลงตามนโยบายความตกลงร่วมกันระหว่างกองทัพภาคที่ 4 กับพรรคคอมมิวนิสต์เรื่องการยุติการเคลื่อนไหวด้วยอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในเขตประเทศไทย ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมาย ให้กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 และพรรคคอมมิวนิสต์ยึดถือปฏิบัติต่อกัน โดยยุติความเคลื่อนไหวด้วยอาวุธด้วยความเรียบร้อยและมีศักดิ์ศรี
2. พรรคคอมมิวนิสต์ยึดถือปฏิบัติความตกลงดังนี้ เสนอรายชื่อบุคคลทั้งหมดและข้อมูลที่เป็นให้ทราบภายใน 15 วันและหลังลงนามในข้อตกลงนี้แล้วจะออกมาใช้ชีวิตสันติในพื้นที่ 4 หมู่บ้าน ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นใหม่ อาวุธ กระสุน และวัตถุระเบิดให้นำออกมาและทำลายทิ้งภายใน 75 วัน โดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยเป็นพยาน และให้ยุติการเคลื่อนไหวต่างๆ ที่ขัดต่อความมั่นคงภายในและกฎหมาย

¹ นักวิชาการอุดมศึกษา สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. ฝ่ายไทย

3.1 ไม่ใช้วาจาหรือคำแถลงการณ์ทางราชการและไม่ดำเนินการในรูปแบบใดๆ ที่จะแปรสภาพว่า “ยอมจำนน” หรือ “มอบตัว” ต่อสมาชิกกองทัพประชาชนมลายาที่ออกมาใช้ชีวิตสันติ

3.2 จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้กับสมาชิกที่เดิมถือสัญชาติไทยกรณีที่สมาชิกเดิมถือสัญชาติอื่นและประสงค์พำนักอยู่ในประเทศไทยจะดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบทางราชการเพื่อให้บัตรประจำตัวคนต่างด้าวหรือสัญชาติไทย เพื่อให้ได้สิทธิต่างๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ในระหว่างการดำเนินการดังกล่าวจะออกไปสำคัญรับรองเสรีภาพในการเคลื่อนไหวต่างๆ ตามกฎหมาย

3.3 มีการจัดตั้งหมู่บ้าน 4 แห่ง และให้การช่วยเหลือสมาชิกดังนี้

3.3.1 ที่ดินทำกินครอบครัวละ 15 ไร่

3.3.2 ที่ดินปลูกสร้างบ้านพักครอบครัวละ 100 ตารางวา

3.3.3 ที่ดินสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้าน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 10 ของที่ดินทำกินที่มอบให้แต่ละครอบครัวรวมกัน

3.3.4 วัสดุสร้างบ้านพักครอบครัวละ 26,000 บาท

3.3.5 วัสดุสร้างศาสนสถานประจำหมู่บ้านละ 1 หลัง

3.3.6 วัสดุสร้างห้องประชุมประจำหมู่บ้านละ 1 หลัง

3.3.7 วัสดุสร้างสถานพยาบาลประจำหมู่บ้านละ 1 หลัง

3.3.8 เงินค่าครองชีพคนละ 22 บาทต่อวัน เป็นเวลา 3 ปี

3.3.9 สร้างระบบสาธารณสุขปโภคต่าง ๆ ตามความจำเป็นขั้นพื้นฐาน

3.3.10 ส่งเสริมการลงทุนเพื่อ

อาชีพหลักของแต่ละครอบครัว

3.3.11 เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มและของใช้จำเป็นในครอบครัว

3.4 ยินยอมให้สมาชิกในแต่ละหมู่บ้านรักษาวัตถุและเอกสารทางด้านวัฒนธรรม (ประวัติศาสตร์) ในสมัยที่ผ่านมาและดำเนินกิจกรรมทางด้านสุขภาพอนามัยจัดตั้งองค์กร/สมาคมในลักษณะเสริมสร้างสัมพันธ์ไมตรีระหว่างสมาชิกเท่านั้น

3.5 มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านและสมาชิก

3.6 ให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการเดินทางไปพำนักยังประเทศมาเลเซีย และอื่นๆ โดยให้พักชั่วคราวในหมู่บ้านทั้ง 4 แห่งระหว่างรอกรรมวิธีเดินทางไปประเทศอื่น

3.7 ยินดีต้อนรับสำหรับสมาชิกที่เปลี่ยนความประสงค์ไม่กลับไปประเทศอื่น แต่ขอพำนักในประเทศไทย ให้มีการอำนวยความสะดวกเช่นเดียวกับสมาชิกพวกแรก

3.8 การปฏิบัติด้านสื่อมวลชน

3.8.1 สามารถบันทึกภาพนิ่ง เทปบันทึกภาพ โทรทัศน์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารในวันลงนามได้

3.8.2 ไม่ยอมให้สื่อมวลชนเข้าบันทึกภาพ เทปบันทึกภาพโทรทัศน์ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารในการเริ่มดำเนินการจัดตั้งหมู่บ้านยกเว้นช่างภาพของทางราชการ

3.8.3 การทำลายอาวุธ กระสุนและวัตถุระเบิดไม่ให้มีการบันทึกภาพใดๆ ทั้งสิ้น (จุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ และคณะ, 2546 : 24-25) ณ หมู่บ้านจุฬารัตน์พัฒนา 12 ผู้เขียนได้พูดคุยกับ อัยยิบดุลละห์ ซีดี อัยยะสุรียานี อับดุลละ และ อัยยิบาบุสาเมาะ มุหะหมัดกาเซ็ง อดีตผู้นำคณะกรรมการสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา น้ำเสียงของพวกเขาปราศจากการขอร้อง หากแต่

เต็มไปด้วยการรอคอยคำสัญญาเก่าๆ อย่างไม่สิ้นหวัง เพราะนับจากวันที่พวกเขาออกจากป่าจนถึงวันนี้เป็นเวลา 18 ปีแล้ว ที่อดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และเพื่อนร่วมอุดมการณ์รอคอยการได้รับสัญชาติไทย ภาพการสู้รบของกลุ่มพรรคคอมมิวนิสต์มลายาหรือซีพีเอ็มกับรัฐบาลไทย ที่กำลังปราบปรามกลุ่มคอมมิวนิสต์ไปทั่วประเทศ ท่ามกลางเสียงห่ากระสุนและระเบิดนับพันลูกที่ถูกทิ้งบนเทือกเขาแห่งความลึกลับ มีอีกหลายชีวิตที่พาตัวเองหลบรอดภัยอันตรายมาถึงทุกวันนี้ อย่างที่พวกเขาก็ไม่คิดว่าจะมีใครรอดพ้นสมรภูมิแห่งสงครามมาได้ และหนึ่งในนั้น มีชื่อของอดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาและเพื่อนร่วมอุดมการณ์ในหมู่บ้านจุฬารณพัฒนา และหมู่บ้านปิยะมิตร รวมอยู่ด้วย

หากไปเยี่ยมชมหมู่บ้านจุฬารณพัฒนาและหมู่บ้านปิยะมิตร สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดคืออนุสาวรีย์ที่มีรูปปั้นก อันหมายถึง เสรีภาพ สันติภาพ ภราดรภาพ และความสงบสุข ของพวกเขา นอกจากนี้ จะเห็นทุกหลังคาเรือนมีสมุนไพรดากแห้ง มีโคมไฟแดงเขียนด้วยอักษรภาษาจีน ไม่ต้องแปลกใจว่าเข้ามาคิดประเทศหรือไม่ เพราะพวกเขาเหล่านั้นคือผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่ยังคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาวจีน มีการติดตั้งจานดาวเทียมทุกหลังคาเรือนเพื่อรับฟังข่าวสารจากประเทศจีน ความรู้เกี่ยวกับยารักษาโรคประกอบกับความอุดมสมบูรณ์ของสมุนไพรวัดนั้น ทำให้อดีตสมาชิกสหายมลายามีความเชี่ยวชาญเรื่องสมุนไพรรักษาโรคเป็นพิเศษ ความรู้เรื่องยาสมุนไพรมีเพียงทักษะหนึ่งที่ได้ติดตัวมา

สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาแต่ละรุ่น จะได้รับการฝึกการใช้อาวุธปืนเป็นอย่างแรก ก่อนจะถูกสอนเรื่องการขุดอุโมงค์ การหาอาหาร ซึ่งต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ไม่ต่างจากการดำรงชีพของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ทั่วไป “ไม่

ต้องพูดถึงว่าลำบากแค่ไหน เราทุกคนถูกให้กินยาสมุนไพรรักษาหนึ่ง ฤทธิ์ของยาทำให้เราเป็นหมัน เพราะคนที่เข้ามาในป่าถือว่ามีประชาชนเป็นหลัก”

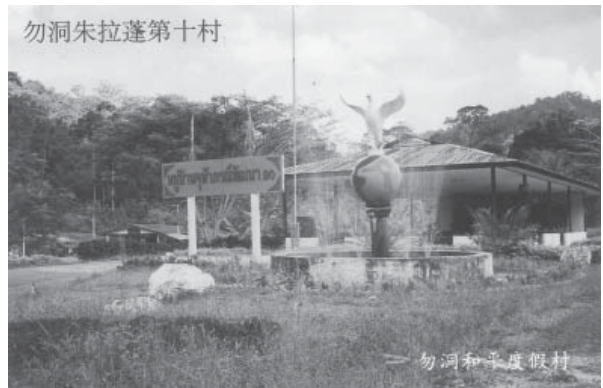
นายฟูเงิน แซ่เหลียง ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 4 กล่าวกับผู้เขียน หากถามว่าอาหารที่กินบ่อยที่สุดคืออะไร นายจันทน์ แซ่เงิน ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 2 บอกพร้อมหัวเราะว่าเป็นเมนูที่เกี่ยวกับช้าง ไม่ว่าจะเป็นช้างเผือก เต็มยำช้างหรือกระทังช้างแดดเดียวก็เคยลิ้มลองมาแล้วด้วย ความที่เนื้อช้างมีปริมาณมาก และสามารถทำได้หลายเมนู ส่วนเรื่องที่ต้องประสบอย่างเลี่ยงไม่ได้คือ โรคภัยไข้เจ็บ โดยเฉพาะไข้มาลาเรียซึ่งเป็นโรคที่พบบ่อยที่เพื่อนร่วมอุดมการณ์ไปมาก แต่ได้เพื่อน ๆ พรรคคอมมิวนิสต์ประเทศไทย และนักศึกษาแพทย์จากสถาบันต่าง ๆ เข้ามาช่วยรักษา ถ้าไม่ตายด้วยเม็ดกระสุนหรือไข้ป่า สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายามักจะรอดและมีชีวิตถึงทุกวันนี้ นับจากวันที่ 13 มีนาคม 2530 ซึ่งพวกเขาขอมทิ้งปืนและออกจากป่าแถบชายแดนภาคใต้ก็เท่ากับ 18 ปีแล้ว เบ็ดเสร็จแล้วแต่ละคนจะอยู่ในป่าไม่น้อยกว่า 10 ปี และอาจจะมากถึง 20 ปี สำหรับสมาชิกรุ่นแรกๆ

ข้อดกลงที่ทำให้พวกเขาตัดสินใจออกจากป่าอีกประการหนึ่ง คือ **“เมืองไทยมีในหลวง ทำให้เราอุ่นใจ”** พวกเขา กล่าวด้วยน้ำเสียงเทิดทูน แต่สิ่งที่เขารอคอยมาตลอดคือ สัญชาติไทยที่ยังไม่ได้ตามสัญญา ส่งผลกระทบต่อพวกเขาไม่น้อย เช่น เรื่องการติดต่อราชการ หรือการเดินทางไกล หรือแม้แต่การเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะพวกเขามีชื่ออยู่ในบัญชีดำของทางการ **“ลูกๆ พวกเราได้สัญชาติไทยกันหมด แต่รุ่นเราไม่ได้ พอไม่มีสัญชาติก็ลำบาก เพราะเราพูดไทยไม่ชัด การสื่อสารก็ไม่คล่อง ลิขธิขั้นพื้นฐานไม่มีเลย เช่น ซื้อบ้าน ซื้อที่ดินไม่ได้เลย การติดต่อกับราชการก็เป็นปัญหา บางครั้งไปต่างจังหวัดก็ถูกเข้าใจผิดทำให้ไม่ยอมออกไปไหน”**

นายรุ่งเรือง อู่สวัสดิ์ ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 3 กล่าวกับผู้เขียน ถึงวันนี้ 18 ปีแห่งการรอคอยอาจจะมากพอในความรู้สึกของคนทั่วไป แต่พวกเขายังเต็มใจ

รออย่างน้อยที่สุดก็ซึ่งในบุญคุณที่ประเทศไทยให้เขาได้อยู่อาศัยจวบจนวันนี้

ผู้เขียนเคยคิดจะกลับไปเยี่ยมพวกเขาอีก

หมู่บ้านปิยะมิตร 3

หมู่บ้านจุฬารัตน์พัฒนา

เพราะประทับใจในโมติริจิตอันดี ภูมิประเทศท่ามกลาง หุบเขาที่แวดล้อมไปด้วยพันธุ์ไม้เมืองหนาว และ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยทุกคนที่มีส่วนร่วมในการช่วย กันพัฒนาประเทศไทย โดยเฉพาะสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ให้เจริญก้าวหน้า หลังจากได้พบกัน เมื่อปลายปี พ.ศ. 2546 ด้วยคิดเสมอว่าหากผ่านมา บนเส้นทาง อำเภอธารโต อำเภอบันนังสตา อำเภอ เบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส ไม่ต้องหวาดกลัวเช่นในอดีต แต่ปัจจุบันสถานการณ์ ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้ ผู้เขียนไม่กล้าผ่านไปบนเส้นทางเหล่านี้อีกขอเพียง เก็บความรู้สึกที่ดีที่มีต่อ “ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย”

ไว้ในความทรงจำตลอดไป และขอวิงวอนให้ผู้ที่ กำลังหลงผิดเข้าร่วมขบวนการสร้างสถานการณ์ ความไม่สงบเรียบร้อยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ขณะนี้ ได้ตระหนักถึงบุญคุณของแผ่นดินเกิด และเห็นใจผู้ต้องแบกรับชะตากรรมอันเป็นผลจาก การกระทำของท่าน รวมถึงผู้บริสุทธิ์อีกจำนวนมาก ที่ได้รับความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ขอให้ท่านกลับ ตัวกลับมาสู่เส้นทางผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย เจกเช่น อดีตคอมมิวนิสต์ในหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา และ หมู่บ้านปิยะมิตรเพื่อให้แผ่นดินนี้กลับสู่สันติภาพ อย่างถาวร

เอกสารอ้างอิง

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา และคณะ. 2546. รายงานการวิจัยการศึกษายุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณแบบ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี : โครงการจัดตั้งสถาบันสมุทรวรรัฐเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา.

สัมภาษณ์

นายจินหัว แซ่เจิน ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 2 หมู่ที่ 2 ตำบลตะเนาะแมเราะ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา วันที่ 25 มีนาคม 2546

นายฟูเงิน แซ่เหลียง ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 4 บ้านเหมือง ตำบลถ้ำทะลุ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา วันที่ 26 มีนาคม 2546

นายรุ่งเรือง อยู่สวัสดิ์ ผู้นำหมู่บ้านปิยะมิตร 3 บ้านเหมือง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา วันที่ 25 มีนาคม 2546

นายสมชาย แซ่หลิน ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านปิยะมิตร 3 บ้านเหมือง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา วันที่ 25 มีนาคม 2546

อดีตผู้นำคณะกรรมการสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา คือ 1) ฮัจยีอับดุลเกาะห์ ซีดี 2) ฮัจยะสุรียานี อับดุลเกาะ 3) ฮัจยีอาบูสามะมะ มุหะหมัดกาเซ็ง หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 12 หมู่ที่ 13 ตำบลสุคีริน อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส วันที่ 10 พฤษภาคม 2546

